

Programování II

Martin Pergel, perm@kam.mff.cuni.cz

6. března 2013

Anotace

- Informace
- Třídění
- Dynamické programování

- Přednáška a cvičení jedou dál (jako v zimě),
- hlavní témata:
 - pointery,
 - objekty,
 - algoritmy
- Zkouška:
 - Test na práci s pointery,
 - napsání " programu" [oboje na papír],
 - rozprava (o napsaném),
 - teoretické otázky.

Třídění

- Bylo v zimě, konkrétně jsme si ukazovali algoritmy:
- bubblesort, shakesort, zatříd'ování (insert-sort), přímý výběr (select-sort) – důležité je znát algoritmy, není nutné pamatovat si přesné přiřazení algoritmů k názvům. Složitost těchto algoritmů je $\Theta(n^2)$.
- Dále byl Quicksort s analýzou složitosti a vysvětlením různých voleb pivota (a dopady této volby na složitost).
- To ovšem zdaleka není vše, dnes budou:
 - Heapsort (alias třídění haldou),
 - Mergesort (vulgo třídění sléváním),
 - Analýza složitosti problému třídění porovnáním,
 - Algoritmy nestojící na porovnání,
 - Algoritmy "vnějšího" třídění.

Halda

Co je halda?

Definition

Halda je datová struktura osazená operacemi `postav_haldu` a `extract_min`, kde prvky jsou organizovány do stromu takového, že hodnota obsažená v rodiči je nejvýš taková, jako hodnota v synu.

Pozorování: Minimum je v kořeni haldy.

Halda pokr.

Většinou pracujeme s binárními haldami a ještě k tomu tzv. *lefttest*:

- Binární halda je taková halda, že každý prvek má nejvýše dva potomky, navíc vzdálenosti z kořene do listů se liší (pro jednotlivé listy) nejvýše o jedna.
- V souvislosti s binární haldou mluvíme pro každý prvek o levém resp. pravém synu. Haldu si typicky představujeme nakreslenu s ohledem na tuto levo-pravou "orientaci".
- Binární halda je *lefttest*, jestliže existuje nejvýše jeden prvek x , který má právě jednoho syna a to levého. Nalevo od x jsou všechny cesty z kořene do listů o jedna delší než napravo od x .
- Technicky v *lefttest* haldě přidáme prvku x pravého syna s hodnotou ∞ .

Halda a její reprezentace

- Binární lefttest haldu lze snadno reprezentovat v poli.
- Potomky prvku na pozici i jsou na pozicích $2i$ a $2i + 1$.
- Rodič prvku je na pozici $\lfloor \frac{i}{2} \rfloor$,
- halda je tedy velmi elegantní struktura, kterou se snadno prochází.
- Třídění haldou vypadá tak, že postavíme haldu a n -krát provedeme `extract_min`.
- Zbývá drobnost, implementovat `postav_haldu` a `extract_min`.

Jak postavit haldu

Pozor, kreativní pseudokód!

```
function zabublej(i:integer);
begin jeste:=true;
  while (2*i<=n) and jeste do {pozor na 2i + 1}
    if (halda[2*i]<halda[i]) or
      (halda[2*i+1]<hodnota[i]) then
    begin if(halda[2*i+1]<halda[2*i]) then
      j:=2*i else j:=2*i+1;
      pom:=halda[i];
      halda[i]:=halda[j];
      halda[j]:=pom;{prohod obsahy}
      i:=j;
    end
    else jeste:=false;
  end;
end;
```


Jak postavit haldu

- Haldu budeme stavět zdola nahoru!
- Do haldy ulož příslušné prvky a udělej:
- `for i:=n div 2 downto 1 do`
 `zabublej(i);`
- volání `zabublej` rozšíří vlastnost haldy (tedy nerovnosti hodnot) i na prvek i .

Důkaz.

Indukcí: Na začátku platí na dolní úrovni ($n/2$ až n).

Pokud platí od $i + 1$ do n , může dojít k chybě jen na pozici i .

Zabublání nahradí současný prvek tím menším ze synů, chyba "propadá" dolů po jedné cestě (tedy je vždy na jednom místě).

Tato chyba buďto zanikne samovolně (test ve funkci `zabublej`), nebo zanikne doputováním do listu. □

Analýza složitosti

- Voláme funkci `zabublej`, která vždy v nejhorším případě propadne do listu.
- Jaká je vzdálenost do listu?
- Pro první polovinu (procházených) prvků 1, další čtvrtinu 2, pro další osminu 3..., tedy celkem přehazujeme nejvýše:

- $$\sum_{i=1}^{\log n} i \frac{n}{2^i} = n \sum_{i=1}^{\log n} \frac{i}{2^i} = n \sum_{i=1}^{\log n} \sum_{j=i}^{\log n} \frac{1}{2^i} = n \sum_{i=1}^{\log n} \frac{1}{2^i} \frac{1-2^{i+1}}{1-\frac{1}{2}} \leq$$
$$n \sum_{i=1}^{\log n} \frac{1}{2^i} 2 = knkrát.$$

- Sčítání využívá jen součet geometrické řady a triviální odhady!
- Problém sestavení haldy má tedy složitost $\Theta(n)$ (dolní odhad je triviální, na každý prvek musíme aspoň jednou sáhnout).

Funkce `extract_min`

```
function extract_min:integer;  
begin extract_min:=halda[1];  
      halda[1]:=halda[n];  
      n:=n-1;  
      zabublej(1);  
end;
```

- Složitost je $O(\log n)$,
- důkaz korektnosti je jedna iterace indukčního kroku korektnosti stavění haldy, tedy:
- Porucha může nastat jedině v kořeni. Funkce `zabublej` sune poruchu dolů (udržuje ji na jednom místě) a nejpozději v listu porucha zanikne.

Algoritmus heapsort

Analýza složitosti

- Napřed postavíme haldu s lineární složitostí (R. Tarjan),
- pak n -krát odebereme minimum se složitostí $O(\log n)$,
- celkem tedy je složitost heapsortu $O(n \log n)$.
- Výhoda: Heapsort je rychlý, nepoužívá místo navíc, nedělá si zbytečné poznámky (co ještě setřídil a co už ne), vystačí jen s údajem o velikosti haldy.

Mergesort – třídění sléváním

- Máme-li dvě setříděné posloupnosti, k jejich setřídění stačí tyto "slít".
- Posloupnost délky 1 je vždy setříděná.
- Slitím dvou (setříděných) posloupností délky k vznikne setříděná posloupnost délky $2k$.
- Posloupnost délky n je setříděna, pokud koukáme na její setříděný "začátek" délky n .

Mergesort funkce merge

Pozor, kreativní pseudokód!

```
procedure merge(a,b:posl; var kam:posl);
begin i:=1;j:=1;k:=1;
      while(i<length(a)) or (j<length(b)) do
      begin if(i=length(a)) then
            begin kam[k]:=b[j]; inc(k); inc(j);
            end else if(j=length(b)) then DTT0...
            else {oba seznamy neprazdne}
            if(a[i]<b[j]) then
            begin c[k]:=a[i];
                  inc(k); inc(i);
            end else begin
                  c[k]:=b[j]; inc(k,j);
            end;
      end;
end; end;
```

Mergesort – myšlenka implementace

- Třídíme posloupnost c o délce n .
- if $n > 1$ then rozdel c na a a b přibližně stejných délek
- mergesort(a);
- mergesort(b);
- merge(a,b,c);

Mergesort – analýza složitosti

- Předpokládejme, že n je mocnina dvojky (jinak vstup nejdříve zdvojnásobíme falešnými hodnotami).
- Kolikrát budeme dělit vstupní pole [a tedy jak hluboká bude rekurze]?
- Kolikrát musíme n vydělit dvojkou, abychom dostali jedničku? $\log n$ -krát.
- Jaká je složitost samotného těla funkce mergesort?
- Lineární (v délce vstupu).
- budeme jednotlivé hladiny rekurze analyzovat dohromady (řeší každé hladiny rekurze bude lineární).
- Hladin rekurze je $O(\log n)$, tedy celkem je složitost $O(n \log n)$.
- Bylo by též možno použít tzv. Master theorem, tento výpočet je ale totožný s důkazem jedné jeho varianty (té s rovností).

Mergesort – poznámky

- Všimněte si, že Mergesort má pro všechny vstupy stejnou složitost!
- Jde o čistou vydestilovanou rekurzi, kdy žádná funkce vlastně nic nedělá, ale dohromady to funguje!
- Algoritmus poměrně kriticky vyžaduje místo navíc!

Třídění porovnáním

- Třídící algoritmy jsou často založené na porovnání.
- Naše algoritmy (zatím uvedené) jsou široce použitelné, protože nepotřebují o tříděných prvcích vědět víc, než který je větší a který menší.
- Takové nejsou všechny třídící algoritmy!
- Zatím se nám nepodařilo složitostí třídících algoritmů dostat do $o(n \log n)$. Jsme jen neschopní, nebo je za tím nějaký přírodní zákon?
- Je za tím přírodní zákon.

Algoritmy třídící porovnáním

Definition

Řekneme, že třídící algoritmus je algoritmem třídění porovnáním, jestliže algoritmus kromě porovnání (dvou čísel) nevyužívá žádné jiné informace o číslech.

- Například algoritmus nesmí spoléhat na to, zda čísla jsou celá, kladná, iracionální...
- Takový algoritmus je vlastně schopen třídit cokoliv, na čem je dobře definováno porovnání na vlastnost *býti menší nebo roven*.